

REVISTA FOTOGRAFICA DE CATALUNYA

REDACCIÓ - PROVENÇA, 287 - TELÉFON 71177

ANY. 2
NÚM. 15

AGOST - 1934

Núm. 1 esgotat - núm 5, 5 ptes.

PREU DE SUBSCRIPCIÓ:

Un any ptes. 12'00
Sis mesos ptes. 7'00
Núm. solt ptes. 1'50
Núm. atrassat 2'50
Extranger ptes. 15

PRO FOTOGRAFIA MOSTRADA

resposta oberta a M. Soler i Biosca

per Carles M.ª de Quintana

Amic benvolgut: En el paràgraf de coniat de la interessant lletra des-closa que m'adreceu en el número d'abril darrer d'aquesta nostra Revista, em demaneu que no us negui el favor d'una resposta damunt d'aquestes mateixes planes. Això m'obliga a començar la meva contesta referint-me al final de la vostra lletra per tal de fer constar que ho faig de força bon grat i no atorgant-vos cap mena de mercè, ans acomplint un deure de cortesia i d'amistat envers un bon company de causa.

Si el meu modest article a què us referiu no tingués altre mèrit que el d'haver-vos inspirat el vostre notable treball en forma de carta, creieu que això sol ja m'estimularia per a escriure'n d'altres, si sabia que havien d'assolir un resultat semblant.

Accepteu, doncs, la meva enhorabona i vulgueu trobar en la meva res-posta el viu desig d'ésser plaent a vós i útil a la fotografia catalana.

El que vos suggeriu de contractar per part de les nostres entitats foto-gràfiques una pàgina d'ART DE LA LLUM, ho trobo tan desitjable com difícil de portar a cap. No us fixeu amb el que fan altres pobles molt més grans que el nostre; estudeu més aviat la idiosincràsia de cada un d'ells i arribareu a la conclusió que cada «terra fa sa guerra». No és cosa lleugera de fer canviar el tarannà d'un individu; molt menys el d'un poble. Per altra banda no hi ha ningú perfecte; com tampoc no hi ha ningú del tot imperfecte; tots tenim els nostres defectes i les nostres qualitats; i jo crec que és millor treballar aprofitant aquestes que volent corregir aquells quan són, com en aquest cas, gairebé innats. Es innegable que, portant a la pràctica la vostra idea, els treballs tindrien major difusió; altres articles, però, d'interès, diguem-ne interior, no hi tindrien cabuda. A part que aquesta di-fusió, també podria assolir-se obrint una secció de «Reproduccions» dins de la nostra Revista, on podrien reproduir-se o ressenyar-se tots els treballs que s'ho valguessin, apareguts en les nostres diverses publicacions.

Referent a què tots els socis s'hi subscrivessin, ho considero tan reco-manable com impracticable, per raons que no crec s'hagin d'especificar.

I passem a la vostra iniciativa de constituir la Federació Catalana de Fotografia Amateur. Podria dar-vos el meu parer dient-vos que m'heu pres la davantera, car tenia un article preparat pel Butlletí de l'A. F. de C., assenyalant la necessitat de fundar aquest organisme. I permeteu-me ara de dir que, en poc temps, m'ha succeït per dues vegades aquest cas. L'altra era la de proposar per patrona del fotògrafs a Santa Verònica; tenia ja les dades a punt, quan vaig llegir en el número de gener propassat d'una revista francesa la mateixa idea; què hi farem? El cas és que algú ho digui, i això dec repetir-vos pel que referència a la nostra Federació. Vós

ho heu dit i jo sols puc donar el meu vot més entusiasta i la meva conformitat més completa a tot el que tan encertadament proposeu. Si quelcom hi havia d'afegir, fóra que, ultra la bella tasca que vós li assigneu, hauria d'emprendre's la de legislar una mica sobre diversos aspectes de la nostra fotografia que es troben bon xic descurats, i que cada Societat o Agrupació solucionen o interpreten segons el caprici o, si preferiu, el criteri d'uns pocs senyors. I és que mentre cada colla vagi pel seu cantó, no n'hi haurà cap que pugui imposar-se a les altres. Solament una Federació de totes elles tindria prou força per dictar normes i dictaminar sobre punts en litigi amb probabilitats d'ésser acatats per tothom els seus falls. En el meu susdit article proposava com a solució dels diferents assumptes que s'han tractat damunt d'aquestes pàgines — propietat intel·lectual; obres inèdites; jurats qualificadors, etc. — i d'altres que encara no ho han estat, el sotmetre'ls a la deliberació d'una Assemblea dels representants de totes les Entitats fotogràfiques nostrades, en el cas que no fos possible llur unió per mitjà d'una Federació, Mancomunitat o com millor els hi plagués d'anomenar-la.

En quant al que em pregunteu sobre si em diria res en veure l'evolució del retrat fotogràfic durant els cent anys darrers, he de respondre'us, amic Soler, que aquest cop sou vós el qui em veniu al meu darrera. Quan us vagui, vulgueu llegir el pòrtic que jo vaig escriure en el número del mes de juny de l'any passat del Butlletí de l'Agrupació Fotogràfica de Catalunya, i veureu que estem tan identificats, que no em cal dir res més per a contestar-vos respecte aquest punt, i l'altre que apunteu d'una exposició «fotogràfica del temps de posa». Si fins empreu el mot «incunable» que també figura en aquelles meves ratlles!

Sento, estimat company, que en la qüestió de la Biblioteca no ens podem posar d'acord amb la mateixa facilitat que en les que acabo de comentar. El meu criteri personal és que abans que les vostres monografies, els aficionats hauríem de posseir la meva Biblioteca, o Enciclopèdia fotogràfica, com vós l'anomeneu. Un cop publicada aquesta, podrien editar-se els llibrets que vós preconitzeu i en un format igual al dels volums d'aquella, per tal que, rellegant-ne vuit o deu d'ells, anessin engruixint la col·lecció. Si bé reconec que la meua idea té les seves dificultats, també heu de confessar que la vostra pateix de defectes i no és el més petit el de que, per a emplenar les pàgines destinades a un tema determinat, que a voltes no les requereix, s'hi posi molta palla en forma de literatura inútil o carrinclona. Si heu llegit uns quants volums de la petita biblioteca de la «Photo Revue» m'haureu de donar forçosament la raó. Ara que també crec — i això és un dir entre nosaltres, amic Soler — que si no fem un veritable esforç entre tots, passarem molts anys sense poder comptar ni amb les vostres monografies ni amb els meus volums. Tant de bo que els fets em fessin quedar malament!

Estic tan avinençat amb tota la resta de la vostra amable i profitosa lletra, que no se m'acut de fer-hi la més petita objecció, ans bé la subscric sense cap mena de restriccions mentals.

Us prego, amic Soler, que en les meves paraules no hi vulgueu veure més que la manifestació lleial, encara que poc destra, del meu modest criteri que no m'ha plagut mai de voler-lo imposar a ningú.

Agraint-vos d'haver-me ofert l'oportunitat de poder adreçar a vós i als lectors d'ART DE LA LLUM uns quants mots, us trameto, amb les meves millors salutacions, una forta i amical encaixada.

PER UN ART FOTOGRAFIC MODERN

M. J. Martinier (de la Revue Française de P. C.)

traducció per August Font

Art modern: no es tracta aquí de defensar l'aventura que plau a la joventut, ni de revoltar-se per gust contra les fórmules consagrades. La recerca d'una nova estètica respon a les necessitats més profundes i que jo vaig a exposar. Renan deia que un savi, en publicar els seus treballs, no havia de pretendre cloure, ans bé obrir una discussió; així, doncs, excuseu-

me si vinc a avançar-vos algunes coses paradoxals.

Hi ha UN art modern, que és el mateix pel dibuix, la música o la poesia, ja que només hi ha un esperit modern; però es destriuen les modalitats d'aquest art modern *segons s'apliquin* al dibuix, a la música o a la poesia. La primera manifestació de la vitalitat de l'art modern es manifestà en 1925 amb l'Exposició de les Arts Decoratives (1). Certament es troben ja en la literatura, en l'obra d'un Gide, per exemple, pels volts del 1900, tals símptomes d'una revolució. Mes pels segles futurs l'art modern datarà del 1925. Heus aquí el programa d'aquella exposició. Tota còpia o tota imitació d'estil antic serà bandejada. Tots els industrials, artistes, artesans, qualsevulla que sigui la matèria que treballin: metall, ceràmica, vidre, paper, tela..., han d'ésser i manifestar-se moderns, és a dir, que cada objecte que surti de llurs mans ha de tenir una forma lògica, harmoniosa, adaptada exactament a les condicions actuals i aplicada d'una manera perfecta. Molt bé. Però, què és ço que és modern?

Vaig observant que l'expressió «art modern» no significa res per sí sola. Fins s'ha pogut afirmar que era una absurditat — vegeu, sinó, *Qu'est-ce que l'art moderne?* per Jean Desthieux (Plon) — i veritablement el «modern styl» de 1900 avui el trobem ja ben revellit. Aleshores el nou serà tot l'original, potser? És modern tot el que és de la nostra època? Definicions imprecises, deficientes, car aleshores molts estils perillarien d'haver estat moderns en llur temps. Malgrat que «art modern» no vulgui dir res, el modernisme existeix. Nosaltres direm que segurament l'art modern és una revelació de formes, de línies, d'aparències inconegudes fins avui, però afegirem de seguida que ço que el caracteritza és primerament una tendència uniforme a l'estilització i per damunt de tot a ésser racional, pel fet que s'adapta al maquinisme i al ritme de la vida del nostre temps. Així s'ha pogut afirmar, per un contrasentit excusable, que el modern és ço que es crea a la taula de l'enginyer i, efectivament, el modernisme és influenciat per la ciència i per la tècnica actuals. Proves? Estudiant a desgrat de tot una decoració apropiada a l'habitació contemporània, ja que el *building* no es prestava a enjogassament estil Lluís XV, ha estat necessari quelcom nou en art que fos adaptable a la natura dels gratacels i d'aquí han nascut les combinacions de plans i cubs que tots coneixeu, amb les quals no es tracta pas de cercar el motiu sinó la línia. L'automòvil deu la seva nova estètica a les lleis de l'aerodinàmica i com més es guanyi en velocitat més haurà de procurar-se adaptar la nova forma a aquests principis. Conseqüència! el nostre gust evoluciona i anem habituant-nos poc a poc a no cercar la bellesa en els adorns i detalls sinó en les masses. La noció d'utilitat hi juga també un bon paper: què és una butaca moderna sinó una butaca que en veure-la ens fa venir ganes d'asseure-nos-hi? L'art modern, doncs, té cura de les necessitats de l'individu tant com del progrés de la ciència.

Dit tot això, què és un art fotogràfic modern? Reprenc a posta l'expressió «art modern» malgrat tot el que n'he dit, perquè ja està consagrada per l'ús i no tinc intenció d'enredar-me en una polèmica de paraules. La fotografia ha de seguir l'evolució general del gust que no ha fet més que començar. La fotografia no és un art aplicat com l'arquitectura; per això està menys lligat per la noció d'utilitat que el fabricant de butaques o el mestre de cases. Cal fer notar, no obstant, que si bé en les arts plàstiques hi ha una sensació refinada d'ordre purament estètic, un motiu d'emoció, una idea, així mateix hi ha un element de decoració. Quin objecte tindria un quadre que no hagués de servir per a embellir un interior? I encara és necessari distingir la tela que no és més que pintura, del marc, element decoratiu que participa d'un ambient.

No s'ha arribat encara a decorar les parets amb fotografies; algú assaig en aquest sentit s'ha intentat; demà això es farà amb tota amplitud. Avui no hi ha grans palaus a decorar; les habitacions són més petites, més reduïdes que abans i així s'han acabat els grans frescs que pintaven els artistes dels segles passats; sols hi caben quadros de modestes dimensions

(1) Fa temps que l'arquitectura ha deixat d'ésser un art. No es construeixen més que coses banals. El ciment armat permet avui tots els atreviments i ha portat una fórmula novella que poc a poc va modificant l'estètica de les ciutats.

més en consonància amb les d'una prova fotogràfica. La fotografia moderna ha d'ésser, doncs, decorativa i per tant no desentonar en mig de l'ornament general de l'habitació; ha d'acceptar i conformar-se amb el mot d'ordre del modernisme: senzillesa i estilització; l'artista fotogràf s'ha de situar avui a la manera dels escultors del temps antic que treballaven d'acord amb els arquitectes i constructors per edificar temples i palaus.

Lliurem a la Fotografia de la puerilitat. Un quadro no és pas un conjunt de taques de color, és una composició, una harmonia, un estudi profund del conjunt! el modernisme inspirat per la vida contemporànea, amb els plans nets i les línies rectes, permet admirablement la composició i l'equilibri intel·ligent dels volums i les justes proporcions. Observeu que un cub perfecte no té res d'estètic, però esdevé bell si es combina amb altres cubs, amb esferes, amb plans rectangulars que tinguin la deguda concordança de volums i distàncies per ésser plaents a la vista.

No crec pas haver-ho dit tot respecte l'art fotogràfic (no tinc aquesta ingenuïtat) ni tant sols el que jo penso. Mes de tot el que precedeix es pot concloure que: Primer: Si bé un quadro no és forçosament modern perquè contingui «quadrats i cercles», no hi ha pas cap quadro modern sense una estilització més o menys aparent tendint a la línia o a la inscripció dels objectes dins de figures geomètriques. Aquestes figures geomètriques tenen entre elles unes relacions ben definides en els principis de la decoració moderna. Segon: La necessitat de *compondre* ha esdevingut per tant absolutament indispensable i pressentim fonament que el gust en les arts visuals, en l'arquitectura, per exemple, molt sovint no és altra cosa que la intuïció de relacions matemàtiques preexistents. Cal cercar la varietat dins de la unitat! Les relacions entre els mateixos elements han de canviar perpètuament.

L'obra d'art, en fi, és una il·lusió que eternitza la vida per la seva immobilitat. («*Què representa tot ço que no és etern?*»), preguntava ja Leconte de L'Isle.) L'art modern, el més esperitualista de tots, reintrodueix la idea d'infinit, de discontinuïtat en l'obra. Ja no es pot afirmar més amb Lavoisier, que en el món res no es perd ni res no es crea; cal accentuar la dita de Nietzsche: «El món és un monstre de força» i adaptar-se al seu caràcter de puixança i al seu eternal esdevenir — que és el que permetrà l'art fotogràfic modern.

QUE POT ESPERAR-SE DEL REVELATGE?

per M. A. Delcroix

(Revue Française de Photo-Cinéma)

LA PLACA PER A TOT

Generalment el fabricant que prepara dotze o quinze emulsions diferents afirma que cada una d'elles respon a una necessitat determinada, i que sols falta saber escollir la més adient per a cada cas concret. Aquest consell sens dubte és encertat, però el fotogràf es troba impossibilitat de seguir-lo estrictament.

La pràctica demostra que almenys cal assegurar l'èxit de la majoria dels treballs d'exterior subjectant-se a un material negatiu que presenti les característiques següents: gran rapidesa, anti-hale eficaç, ortocromatisme o pancromatisme pujats, granullació raonable, factor de contrastes, podem obtenir un valor suficientment alt, etc., etc. A més ha de permetre registrar aquest material, d'una manera satisfactòria, un interval de lluminositat molt extens, doncs els assumptes a grans contrastos no són escassos i sedueixen, en tot, hom no ha d'exigir un rendiment rigorosament correcte, des del moment que es tracta de reproduir objectes policromats, puix que les plaques de tipus antic, de característiques normals, tenen rarament una

LLUM DE MUMTANYA
BROMER

JOSEP M.ª BOADA

FIDEL...
BROMUR

TOMAS MIARNAU

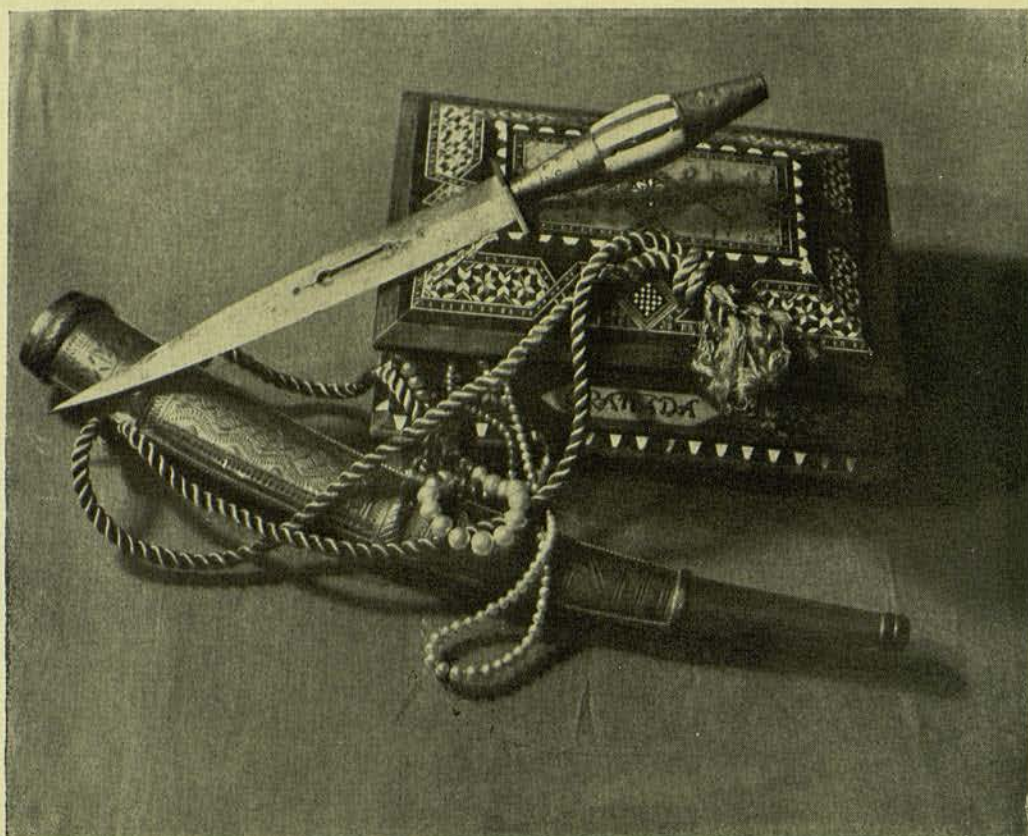
DE CATALUNYA
BROMUR

JOSEP TORRENS

PESCANT
BROMUR

CARLES POC

BODEGÓ
BROMUR

JAUME TALTAVULL

DE LA CIUTAT
BROMUR

JOAN IBAÑEZ

DESCANS
BROMUR

CARLES SAURET

RETORN
BROMUR

JOSEP M. LLOSÀ

BENASQUE
BROMUR

J. B. MOTO

EL TARONGER DE BULNES
BROMUR

ENRIC HERREROS

DEL POBLE ESPANYOL
BROMUR

A. PEREZ

EL PAREDÓN (APEX)
BROMUR

AURELI GRASA

graduació molt extensa, la part rectilínia de la seva curva està ben determinada, però és massa curta; pel contrari, la majoria de les plaques modernes obtingudes per mitjà de barreges d'emulsions, tenen característiques anormals, però algunes d'elles poden registrar un interval de lluminositat de 1 a 3.000 i en alguns casos més (vegi's els gràfics, figures 1 i 2).

Refusar de servir-se'n en nom del rendiment correcte seria tenir el compte un insecte i menysprear un elefant.

La correcció de les falles d'exposició.

Hom ha demostrat que un negatiu sobre-exposat no pot donar de sí molta cosa si hom s'acontenta en deixar-lo *manejar* dintre qualsevol revelador Standar (Corent).

La primera qüestió que es presenta és de saber si pot disminuir-se després d'impressionada la placa la sensibilitat de l'emulsió empleada, a fi d'obtenir un clixé del contrast desitjat i de transparència normal. Sapiguen que aquesta és la propietat del Bromur de potassa; hom ha comparat sota aquest punt d'apreciació els dos reveladors següents:

BANY NORMAL:

Aigua, 1.000 c. c.
 Clorat de paramidofenol, 7'5 grs.
 Sulfit de sosa anhídric, 50 grs.
 Carbonat de sosa anhídric, 50 grs.

BANY BROMURAT:

Aigua, 250 c. c.
 Sulfit de sosa anhídric, 4 grs.
 Hidroquinona, 1 gr.
 Carbonat de potassa, 7'5 grs.
 Bromur de potassa, 1 gr.

Les sensibilitats relatives han estat determinades per dos mètodes diferents: pel «seuil» i amb el sensitòmetre d'Eder Hecht, i per la inversa de l'excitació que correspon al punt de convergència de les parts rectilínies obtingudes amb l'ex de les lluminositats, estan assenyalades les curves en aquest sentit, deduint-se contràriament al que ha estat fer aquí. Es notarà que l'emulsió A presenta ja faltat de Bromur una notable volta a la inèrcia.

La taula següent resumeix els resultats obtinguts.

Emulsió	Revelador	Duració del revelat (en minuts)	Factor de contrast (1)	Densitat del vel	Sensibilitats relatives	
					Seuil (Umbral)	Inèrcia
A	Normal	8	1,1	0,5	600	600
»	»	4	1	0,45	450	500
»	»	2	0,75	0,25	300	350
»	Bromurat	12	1,2	0,1	160	260
»	»	9	1,1	=	55	75
»	»	6	0,5	—	15	20
B	Normal	6	1,1	0,25	500	500
»	»	4	1	0,2	500	500
»	»	2	0,65	0,15	400	500
»	»	1	0,5	0,1	250	500
»	Bromurat	12	1	—	175	300
»	»	8	0,85	—	65	125
»	»	6	0,6	—	20	40

(1) Els valors indicats s'entenen per la primera part rectilínia.

Ja pot apreciar-se que el descens de la sensibilitat deguda al bromur s'atenua a mida que progressa el revelat, recíprocament, la quantitat de bromur que ha d'afegir-se al bany per corregir una sobre-exposició depèn en part del contrast de l'assumpte, excepte el cas en què s'han impressionat una sèrie de clixés en unes condicions quasi idèntiques, no pot pretendre's en preparar un revelador que tingui exactament la mateixa composició i propietats desitjades; hom ha d'estar obligat a emprar el mètode de les dues cuvetes, una amb el bany bromurat i l'altra amb bany de força energia. Fent variar la duració en cada un dels dos banys s'arriba molt més fàcilment als resultats desitjats que si es modifiqués una solució única per a cada una de les plaques.

El principi és lògic en sí, però convé observar algunes precaucions si no es vol reduir considerablement la seva eficàcia.

El bromur no actua més tant bon punt comença la reducció sobre les ombres, i cal estar-se d'emprar un revelador que faci aparèixer massa ràpidament el conjunt de la imatge; es podrà usar un bany d'assaig, si es vol, tal com preconitzava Von Hübl, o senzillament el bany bromurat mateix. El retràs en aparèixer els primers detalls facilitarà un estimadíssim informe sobre el grau d'exposició, i algunes proves prèvies permetran de jutjar el moment que la placa s'hagi de posar en un segon bany (enèrgic) el més ràpid possible, si ha rebut la placa una exposició normal o una mica curta, si és una placa sobre-exposada fins a la fi del revelat, etc., etc.

No és sinó en els assumptes de grans contrastos que és preferible procedir amb altres mètodes, al qual dedicarem oportunament un paràgraf especial.

Analitzem ara allò que pot fer-se en un clixé mancat d'exposició.

Es considera generalment la manca d'exposició com un defecte irremediabile i és així quan la llum no ha tingut prou temps per a obrar, però si l'exposició no ha estat absolutament curta els detalls en les ombres no es negaran a aparèixer encara que no arribin a obtenir la intensitat desitjada, si hom allarga el revelat més del temps que el de costum.

Durant aquest temps de revelat les grans llums obtenen una densitat proporcional massa acusada, i per tant un negatiu poc menys que impossible de treure'n còpia.

El resultat seria acceptable si per contra es podés revelar la imatge de les ombres més temps del que necessita la resta del clixé, o, el que ve a ésser el mateix, revelar la imatge de les llums amb un revelador menys enèrgic que el destinat a les ombres.

A priori això pot semblar impossible, amb tot, sols cal en realitat exaltar un fenomen que es produeix sempre, almenys en una bona part, quant es submergeix una placa en el revelador, en què la gelatina s'embuteix primer ràpidament, absorbeix una petita quantitat de líquid; una vegada ben impregnada, el bany que es troba retingut a la gelatina es renova amb certa lentitud, sobre tot en les capes més profundes, i conserva tota la seva energia fins a la fi de l'operació, on té ja molt poc treball a efectuar, però en les regions de grans llums, que és on hi ha molt bromur de plata, per reduir la seva acció es troba poc a poc dificultada per la formació de bromur de sosa o de potassa. L'efecte del qual no és tan marcat quant s'usa un revelador enèrgic i es mou constantment la cubeta, el qual ajuda a renovar el bany en les capes esmentades i per tant s'afavoreix l'aparició dels detalls en les ombres i es retarda s'empastin les parts lluminoses.

El primer procediment consisteix en usar un bany lent, molt diluït, que cal moure el menys possible, el just per a evitar les taques i les irregularitats.

El següent procediment és una variant una mica especial del revelat a dos cuvetes: a l'una solució de reductor i de sulfit, però sense àlcali; a l'altra el bany al carbonat de sosa i sulfit. La placa primerament és submergida uns quants minuts al primer bany, després es trasllada al segon bany on apareix tot seguit la imatge.

El tercer procediment tal com ha estat recentment preconitzat pel doctor Knapp, consisteix en submergir el clixé alternativament 30 segons en el revelador i 2 minuts en una cubeta amb aigua sola; poden repetir aquesta operació tres, cinc o més vegades. El principi en què es basen aquestes diferents maneres de revelar és sempre el mateix: no revelar sinó en presència de molt poc volum de *producte actiu* retinguts per la capa sensible.

Hem empleat aquest mètode amb un revelador de metol-hidroquinona de la següent composició:

Aigua, 1000 c. c.
 Metol, 1 gr.
 Hidroquinona, 3 grs.
 Sulfit de sosa anhidric, 12 grs.
 Carbonat de sosa, 25 grs.
 Bromur de potassa, 0,5 grs.

Metodes de revelats	Duració del revelat	Factor de contrast	Densitat del vel	Sensibilitats relatives. (inèrcia)
Normal	2 - 1/2 minuts	0,9	0,25	500
Knapp	3 (30 seg. × 2 mn.)	0,9	0,25	930
Normal	1 - 1/2 minuts	0,65	0,2	500
Knapp	2 (30 seg. + 2 mn.)	0,65	0,2	780

Quant s'ignora per endavant que la placa està mancada d'exposició pot donar-se el cas de no adonar-se'n a temps per poder limitar a 30 segons el primer pas pel revelat, essent preferible igualment d'allargar el temps d'estada a l'aigua fins a 4 ó 5 minuts, i així el revelat s'acaba en dos o tres etapes en lloc de tres o quatre, i el resultat és quasi el mateix. Es podria, pel contrari, tot el benefici de l'operació si es continués el revelat quan els detalls de les ombres no pujessin més, si la intensitat no és suficient, arribat aquest punt val més tenir en compte, en comprovar aquesta falla d'usar un paper contrast, per la còpia o bé reforçar-lo. En efecte, el reforç amb cromo, per exemple, tindrà l'avantatge de zero sobre tota la imatge quan el revelador sols és capaç d'intensificar en les grans llums.

Especifiquem, finalment, per evitar tot mal entès, que si el mètode Knapp permet d'obtenir resultats molt acceptables en casos d'una lleugera manca d'exposició, no està destinat a substituir els reveladors recomanats als repòrters i fotògrafs especialitzats en les actualitats deportives.

El problema en aquest cas és completament diferent, es tracta d'obtenir el màxim de detalls en les ombres i no pot hom ésser massa exigent sobre la qualitat de la imatge.

(Seguirà).

Nota: En el pròxim número aniran els gràfics tècnics demostratius de les normes exposades en aquest interessant article (N. de la R.)

Concurs «Art de la Llum»

Lector: Al fullejar la revista no ho facis sols posant l'atenció a les il·lustracions; interessat llegint almenys els títols dels articles i segurament trobaràs coses de prou interès per tu. Enterat del nostre concurs, és més necessari un subscriptor que s'enteri del contingut de la revista, encara que ens censuri; que dos indiferents «miradors de sants» (com vulgarment es diu) al menys que podem demanar els que ens cuidem de fer la revista és que els nostres subscriptors s'interessin per el seu contingut. La nostre revista no és una empresa, és una aportació col·lectiva de voluntats en la confecció de la qual tots devem aportar-hi el nostre granet de sorra.

CONCURS ART DE LA LLUM

Comuniquem als nostres subscriptors que el comitè de redacció instaura un concurs anual, o sia cada 12 números de la revista començant aquest primer amb el núm. 13 fins al 24 per premiar les tres fotos millors que s'hagin publicat entre els 12 números. Amb les següents normes:

El fall d'aquest concurs es farà per plebiscit, o sia que cada un dels subscriptors emetrà el seu veredict amb una papereta que es repartirà amb el número 24 on haurà de anotar les tres obres que al seu judici mereixent el seu vot. El comitè farà el recompte dels vots obtinguts i la que obtingui el major nombre serà el primer premi i les dues que segueixen en quantitat de vots seran els 2 i 3 respectivament.

Els tres premis són:

1. Copa Revista Art de la Llum.
2. Copa Productors.
3. Copa Revenedors.

Si hi ha alguna casa que ofereixi algun premi especial aquest comitè cuidarà de la seva ordenació.

Nota. — Sols entraran en concurs les fotos d'autors catalans o que resideixin a Catalunya.

Aquests comitè espera que tots els seus subscriptors veuran amb goig aquest concurs i aportaran el seu entusiasme per què sigui portat a cap amb el major èxit possible.

A més cal que tots ens preocupem d'enviar les seves millors obres per què siguin seleccionades per aquest comitè per ésser publicades en la nostra revista.

Els premis seran entregats als seus guanyadors en un dels actes de la segona «Diada de la Foto» que es celebrarà al mes de Juny del 1935 a la Fira de Barcelona.

Els benyors revenedors i productors que hagin contribuït en aquests premis seran previament anunciats als nostres subscriptors, a fi que tinguin en compte la seva gentilesa.

NOTES DE REDACCIÓ

Nota. — Sentim tenir d'assabentar als nostres amics que el prop passat mes de juliol el nostre volgut company de redacció en Narcís Ricart sofrí un greu accident d'automòbil que la tingut allitat unes quantes setmanes, avui però, tenim la satisfacció de poder comunicar que a ha entrat en el període de franca convalescència; esperant dintre de poc poder comunicar als nostres amics el seu total restabliment i per tant reprendre el seu treball al si del comitè de redacció.

Nota. — Podem anunciar que el núm. 14 dedicat al artista Aleix Keighley a sigut un èxit remarcable, aquest comitè a rebut i està rebent cada dia felicitacions i paraules d'encoratjament per seguir la tasca de superació que aquest comitè s'imposa; esperant que tothom que tingui alguna suggerència que pugui ésser tinguda en compte ens ho comuniqui que l'estudiarem i procurarem donar-li forma, si està d'acord amb les nostres orientacions i possibilitats econòmiques.

Nota. — Són molts els que han tramés la col·lecció dels 12 números primers per ésser enquadernats, restant un volum d'esplèndida presentació. Recordem als subscriptors que fins a la data no ho han fet que tenen temps fins a final de setembre per trametre les seves col·leccions per ésser enquadernades al preu de pessetes 4.50, passada aquesta data costarà pessetes 8.50.

Nota. — Recordem als antics subscriptors que no han fet efectiu l'import de la subscripció del segon any (12.— pessetes) que fins que aquest import no sigui satisfet no se'ls enviarà la revista. Agrupació fotogràfica «Saint Victor»— Sant Andreu.

ACTIVITATS

30 de setembre. — Excursió fotogràfica Santa Coloma de Marata sortida per l'estació del Nord a les 6'20. retorn a les 13. Pressupost; 2.50 pessetes.

Tenim en preparació un II Gran Concurs Amateur per tot Catalunya amb valuosos premis que exposarem oportunament en diferents cases de Barcelona. Prepareu-vos aficionats.